

Αιγίνιο

Μιλήσω

Μωρ' Μηλίσω, Μηλίσω,
πως κοιμάσαι μοναχή;
Δε κοιμούμαι μοναχή
έχω άντρα γκαϊντατζή.
Εχω άντρα γκαϊντατζή
κι μπασιάκου φΐουρτζή.

Πέντι αδέρφια ήμασταν

Πέντι αδέρφια ήμασταν,
κι τα πέντι παλαβά.
Έγω ήμαν ι μικρότιρους,
ντιπ ι παλαβότιρους.
Στοιίγησα σ' έναν παπά,
για να βόσκου τα παπιά.
Τα μιτρού, τα ξεμιτρού,
ντιπ του μπάσ' κου δε 'νι δω.
«Κάνι μι, νταή, γαμπρό,
να σι κάνου πιθιρό,
να φιλού τα χέρια σου
κι τη θυγατέρα σου.
Κάνι μι, νταη, γαμπρό,
τι καλό πιδί είμι ιγώ,
έγω κρασί, ρακί δε πίνου,
κι όπ' του βρίσκου, δεν τ' αφήνού».

Σήκω, Γιάννη Μπαλκανιώτη (Ζωναράδικος - τσέστος)

Σήκου, Ιάννη Μπαλκανιώτη, τα συντρόφια σου όλα πάνε,
τα συντρόφια σου όλα πάνε κι η καλή σ' δα τα ρωτήσκει,
κι η καλή σ' δα τα ρωτήσκει που είναι ι Ιάνν' ς ι Μπαλκανιώτης.
Ιάννης απόμνιν στου Ιντίρνι τ' άλουγου τ' να καλιγώσει,
τ' αλουγού τ' να καλιγώσει, π' ασήμ(ι) πέταλου να βάλει,
π' ασήμ(ι) πέταλου να βάλει, κι καρφίτσο(ι) μαργαριτάρι.

Ελατοχώρι

Καλώς μας ήρθε η πασχαλιά

Καλώς μας ήρθε η πασχαλιά.
Και αυτές οι τρεις ημέρες.
Ηρθαν τα βοτανίσματα.
Ηρθαν τα βλαστολόϊα.
Ο Βέργος εδιαλάλησε.
Σ' όλους τους μαχαλάδες.

Κάτω στα Ιεροσόλυμα

Κάτω στα Ιεροσόλυμα.
Κάτω στα Ιεροσόλυμα μέσ' του φιδιού τον τόπο.
Εκεί σκιττεύουν τον Χριστό.
Εκεί σκιττεύουν τον Χριστό οι άνομοι οβραίοι.
Του δίνουν ξύδι και καπνιά.
Του δίνουν ξύδι και καπνιά και το πικρό φαρμάκι.
Του χαλικιά παράγγειλα.
Του χαλικιά παράγγειλα να φκιάσ' τρία πιρόνια.
Κι ο χαλικιάς παράνομος.
Κι ο χαλικιάς παράνομος βαρεί και φκιάνει πέντε.
Εσύ που φκιάνεις τα καρφιά.
Εσύ που φκιάνεις τα καρφιά να 'ρθεις να μ' ορμηνέψεις.
Βάλτε τα δυο στα χέρια του.
Βάλτε τα δυο στα χέρια του τ' άλλο στα δυο ποδάρια.
Το τρίτο το φαρμακερό.
Το τρίτο το φαρμακερό βάλτε το στην καρδιά του.

Σαράντα πέντε Κυριακές

Σαράνταπέντε σαρανταπέ- σαρανταπέντε κυρ- μωρέ Κυριακές.
Κι εξήντα δυο Δευτέρες κλαίει καρδιά μ' καημένη,
κι εξήντα δυο Δευτέρες περδίκια μου γραμμένη.
Δεν είδα τη- λέει δεν είδα τη- δεν είδα την αγά- να- γάπη μου.
Μια ώρα στολισμένη κλαίει καρδιά μ' καημένη,
μια ώρα στολισμένη περδίκια μου γραμμένη.

Μας πήρε η μέρα (Τσάμικο)

Μας πήρε η με- λέει μας πήρι η με- μας πήρε η μέρα και η αυγή.
Γιέ μ' μας πήρ' το μεσημέρι, γεια σ' αράπη και Νταβέλη.
Σα που θα λή- λέει σα που θα λή- σα που θα λημεριάσουμε.
Γιέ μ' θα στήσουμε λημέρι, γεια σ' αράπη και Νταβέλη.

Περιστερούδα

Που 'σαν περιστιρούδα μου, σέρνει μαυρουμάτα μ' του χουρό,
ν' αμάν έλα- έλα τόσον κιρό χαμένη.
Ημουν στα πλάγια και έβοσκα,
ν' αμάν έλα- έλα στα δέντρα αποκοιμόμουν.
Κι τώρα του φθινόπουρου,
ν' αμάν έλα- έλα, σιμά τουν Αϊ Δηήτη.
Πήγα να μάσου κάστανα,
ν' αμάν έλα- έλα, μη τ' άλλα τα κουρίτσια.
Κι κλέφτις μας αγνάτιβαν,
ν' αμάν έλα- έλα, ν' από τα καρπούλια.
Κουρίτσια μαυρομάτικα,
ν' αμάν έλα- έλα, ελάτι παραπάνου.
Εχου δυο λόγια να σας πω,
ν' αμάν έλα- έλα, κι δυο να σας ρουτήσου.
Εχιτι κλέφτις στα χουριά,
ν' αμάν έλα- έλα, έχιτι σουμπασάδης.
Κι μεις καλά δεν ξέρουμε,
ν' αμάν έλα- έλα, για είνι για δεν είνι.
Εμείς τη νύχτα φεύγουμι,
ν' αμάν έλα- έλα, εμείς τη νύχτα πάμι.